

3. **MUŁ** (8) *sb m*

sg *N* muł (5). ◇ *A* muł (1). ◇ *L* mule (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Grząski, luźny osad, tworzący się na dnies lub brzegach wód wskutek gromadzenia się ziarenek minerałów oraz substancji organicznych; szlam, błoto; limus Murm, BartBydg, Cn; crassamen in imo aquae, prima terra a. tellus Cn (8) : Murm 22; Limus, mvl, blotho, gnoy BartBydg 82b; Mącz 459a; Kámienny otok/ iest ow muł ktory z kámieniá bruśného płynie/ gdy ná nim iakié żelázo bruśią álbo toczą: tedy bywa ten muł częścią z ochechłania kámieniá/ á częścią żelázá SienLek Yyy; KmitaSpit C2v.

[*Wyrażenie: »muł ziemie«: Vformował tedy pan Bog człowieká z mułu żyemie [de limo terrae]/ y náтчnął w oblicze iego dech żywotá Leop Gen 2/7.*]

a. *Zbędna i szkodliwa substancja, zalegająca w organizmie ludzkim (1) : [także picie] pewném chorobám tylko pomoc może á miánowicie tym/ przez które ie náturá prowadzi/ płócząc muł/ á wżelákie plugáctwá z żył wielkich Oczko 22v.*

b. *Śliska ochronna substancja na grzbiecie ryby (1) : iedno iż na nim [na jażdżu] muł flifki/ iakoby lak z flonych rib iako gi więczy płocze: tako fie więczy czyni. FalZioł IV 42d.*

Synonimy: błoto, szlam.